

ἐκδηλώσεις τοῦ ὑστερισμοῦ καὶ τῆς νευροπαθείας.

Εἰς τὰς πλείστας ὁμως περιστάσεις τὸ ἀ-
λάνθαστον σύμπτωμα τῆς τοιαύτης ἀσθενείας
εἶνε ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, δι' ἧς οἱ ἀσθενεῖς θέλου-
σι καὶ καλὰ νὰ πείσωσι τοὺς οἰκειοὺς των ὅτι
πραγματικῶς πάσχουν, ἐν ᾧ εἶνε ὑγιέστατοι. Τὰ
πάντα τοὺς βλέπτουν καὶ ἔχουν ἀπερίγραφτον
φόβον πρὸ τῆς κινήσεως. Στεροῦνται θελήσεως
καὶ δυσπιστοῦσιν εἰς ὅλους. Πᾶσα περιποίησις,
πᾶσα θεραπεία καὶ μέριμνα ἐκ μέρους τῶν περὶ
αὐτοὺς τοὺς ἐμβάλλει εἰς περισσοτέρην ἀνησυ-
χίαν ἀντὶ νὰ κατευνάσῃ τὸ πάθος των, καὶ τὰ
συμπτώματα ἐκτείνονται ὁσημέραι καὶ πολλα-
πλασιάζονται.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ ἀναφέρεται παραλυτι-
κός τις, ὅστις μὴ εὐρῶν θεραπείαν τοῦ πάθους
του ἐπὶ πολλὰ ἔτη, προσῆλθε τέλος καὶ πρὸς
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐθεραπεύθη ὑπ' αὐτοῦ διὰ μιᾶς
καὶ μόνης λέξεως. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην εἰς τὴν
περίστασιν ταύτην νὰ θεωρήσωμεν τὸ γεγονός
τοῦτο ὡς ἀνεξήγητον θαῦμα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός,
ὡς βαθύς γνώστης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, διέγνω
βεβαίως τὸ ἀληθές τοῦ παραλυτικοῦ πάθος καὶ
χωρὶς νὰ διστάσῃ εἶπεν αὐτῷ ἐπιτακτικῶς: *«Ἐ-
γειραι! ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει!»*

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς θείας ταύτης φράσεως συγ-
κεφαλαιοῦται ὅλη ἡ θεραπεία τοῦ ὑστερισμοῦ
καὶ τῆς νευροπαθείας, ἡ θεραπεία δηλαδὴ τῆς
ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς, πάσχον-
τος κυρίως ἔλλειψιν θελήσεως.

Καὶ οἱ σημερινοὶ ἰατροί, ἀφ' οὗ κατὰ σει-
ρὰν μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ φάρμακα, ἀφ' οὗ
ἐξήντησαν ὅλον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντισπασμο-
δικῶν κττ. μέσων, κατήντησαν καὶ αἱ τοὶ εἰς τὸ
συμπέρασμα, ὅτι ἡ καλλίστη τῆς σημερινῆς νευ-
ροπαθείας θεραπεία ἔγκειται εἰς τὴν σκληραγω-
γίαν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χα-
ρακτῆρος καὶ εἰς τὴν παγίωσιν τῶν ψυχικῶν
δυνάμεων, ἰδίᾳ δὲ τῆς βουλήσεως.

Ἡ σκληραγωγία καὶ ἐνίσχυσις τοῦ σώματος
ἐπιτυγχάνεται διὰ τακτικῶν ψυχρολουσιῶν,
διὰ θαλασσιῶν λουτρῶν, συνεχῶς γενομένων,
διὰ τῆς ἰππασίας, διὰ μακρῶν περιπάτων καὶ
σωματικῶν ἀσκήσεων.

Θ. Χ. ΦΛΩΡΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ εὐτυχέστερον ἀνδρόγυνον ἀποτελοῦσιν ἀ-
νήρ κωφός καὶ γυνὴ τυφλή.

Ὁ μεγαλειότερος ἔπαινος γυναικὸς εἶνε τὸ νὰ
μὴ γίνεταί λόγος περὶ αὐτῆς.

Τὸ πρῶτον δάκρυ τοῦ ἔρωτος εἶνε ἀδάμας.

τὸ δεύτερον εἶνε μαργαρίτης· τὸ τρίτον εἶνε δάκρυ.

Ἡ χάρις εἶνε ἡγεμονίς ἧτις χάνει τὴν δύνα-
μίν της εὐθὺς ἄμα λάβῃ γνώσιν αὐτῆς.

Τὸ μόνον μυστικὸν τὸ ὁποῖον φυλάττουσιν
αἱ γυναῖκες εἶνε ἡ ἡλικία των.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Αἱ γυναῖκες κατ' οὐδὲν πολλάκις ὑστεροῦσι τῶν
ἀνδρῶν, ὡς πρὸς τὴν γενναιότητα καὶ τὴν παράβολον
τόλμην. Διὸ συχνάκις βλέπομεν γυναῖκας συνο-
δευούσας τοὺς ἀνδρας εἰς μακρυνὰ καὶ ἐπικίνδυνα τα-
ξείδια, ἐν τῇ ἱστορίᾳ δὲ τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων
οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες ἀναφέρονται. Οὕτω καὶ ἐν τῇ
ἀεροναυτικῇ διέπρεψαν καὶ μάλιστα ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν
ἡ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασις δι' ἀεροστάτων παρεῖχε τοὺς
μεγίστους τῶν κινδύνων. Πρῶται ἀνελθοῦσαι εἰς ἀεροπό-
ρον σφαῖραν ἀναφέρονται ἡ κόμησσα Μονταλαμπέρτ, ἡ
κόμησσα δὲ Πόττη καὶ ἡ δεσποινὶς δὲ Λαγάρδ ἐν συνο-
δίᾳ τοῦ Στεφάνου Μογκολφιέρου κατὰ τὰ τέλη τοῦ πα-
ρελθόντος αἰῶνος. Τὸ 1784 δὲ ἡ κ. Θιὸλ πρώτη ἀ-
νῆλθε ἐντελῶς μόνη διὰ μογκολφιερείου σφαίρας,
ταύτην δ' ἐμιμήθησαν εἴτα αἱ ἀδελφαὶ Σιμονὲν καὶ ἡ
Οὐρανία Φλερύ. Πρῶτη ἐξ ἐπαγγέλματος ἀεροναύτης
γυνὴ ἡ κ. Βλανσάρδ, ἐφευρέθη οἰκτρῶς τὴν 6 Ἰουλίου
1869, κατακαέντος τοῦ ἀεροστάτου αὐτῆς ὑπὸ πυρο-
τεχνήματος κάτωθεν ριφθέντος.

Κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ἡ κ. Ναδάρ ἀνῆλθεν
ἐπὶ τοῦ Γίγαντος καὶ ἡ Σάρα Βερνάρδ, τῷ 1878.
Πλείσται ἤδη γυναῖκες ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἀεροναυ-
τικὴν ζητοῦσαι συγκινήσεις ἀγνώστους καὶ δυσεφίκτους
ἐπὶ τῆς γῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν τολμηροτέρων δέον
ν' ἀναφέρωμεν τὴν δεσποινίδα Ἀλβετιναν, ἧτις πλει-
στάκις ἀνῆλθε μόνη ἢ καὶ ἐν συνοδίᾳ εἰς μέγιστα
ὑψη. Πᾶσαι αἱ γυναῖκες αὗται ἦσαν γαλλίδες.

Ἰατρός τις ἐν τῇ Ὀρλεάνῃ θέλων νὰ ἴδῃ τὰ ἀ-
ποτελέσματα καὶ τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας ἔδωκεν
εἰς ἑκάτον ἀσθενεῖς νὰ πῶσιν ποτὸν τι ἀνάμηκτον
ἐκ ζαχάρους καὶ ὕδατος. Μετὰ ἐν δὲ τέταρτον ἐπα-
νελθῶν, λίαν τεταραγμένος, εἶπεν, ὅτι κατὰ λάθος
ἔδωκεν ἰσχυρὰν δόσιν ἐμετικοῦ, διὸ καὶ παρήγγειλε
νὰ φέρωσι λεκάνην δι' ἑκάστον ἀσθενῆ. Ἐπὶ τῶν ἐ-
κατῶν ἀσθενῶν οἱ ὀγδοήκοντα κατελήρθησαν ὑπὸ ἐμέ-
του. Τὸ παράδοξον δ' εἶναι, ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπολει-
πομένων εἴκοσι τῶν ἀντισταθέντων εἰς τὸν ἔμετον
αἱ πλείσται ἦσαν γυναῖκες.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὴν πρώτην
ἐν ἐφημερίδι καταχωρηθεῖσαν ἀγγελίαν. Ἡ ἐφημερίς
ἐν ἣ ἔδημοσιεύθη αὕτη εἶνε ὁ Πολιτικὸς Ἐρ-
μῆς τοῦ Λονδίνου ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 30 Σεπτεμ-
βρίου 1658, πρόκειται δ' ἐν αὐτῇ περὶ τείου, τὸ ὁ-
ποῖον χαρακτηρίζεται, ὡς οὐσία «ἐξαιρέτως ἐπιδοκι-
μασθεῖσα παρὰ πάντων τῶν ἰατρῶν, καλεῖται δὲ
Τάιον ἢ Τείον καὶ πωλεῖται ἐν τῷ καφεναίῳ «Εἰς
τὴν κεφαλὴν τῆς Σουλτάνας», ἐν Λονδίῳ.